

**การพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอย
สังักัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากลนคร เขต 3**

**The development of Teacher's Competence to Improve Student's Discipline in
Anubansasanitamnauy School under The Office of Bungkan primary Service Area**

ณัฐพร ฝ่ายจันทร์*

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชชัย ไพไธล**

ดร.วีระวัฒน์ ดวงใจ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาของครูในการดำเนินงานทางด้านวินัยนักเรียน 2) ทหาแนวทางในการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน และ 3) ติดตามผลในการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างการมีวินัยนักเรียน กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 19 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 123 คนและกลุ่มผู้สังเกต จำนวน 3 คน ใช้วิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การวางแผน 2) การปฏิบัติการ 3) การสังเกตการณ์ 4) การสะท้อนกลับ ดำเนินการ 2 วนรอบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามและแบบสังเกต การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้ค่าสถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละความก้าวหน้า การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพและปัญหาการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอย ดังนี้
 - 1.1 สภาพการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวมของนักเรียน พบว่า การจัดการเรียนรู้ในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน ยังไม่เป็นระบบและต่อเนื่อง นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีวินัย ไม่เชื่อฟังครู นักเรียนขาดความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม ขาดจิตสาธารณะ และไม่เน้นเรื่องวินัยนักเรียนทั้งด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวมของนักเรียนเท่าที่ควร
 - 1.2 ปัญหาการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวมของนักเรียน พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานทางวินัย บุคลากรไม่มีความรู้ ครูไม่มีทักษะในการจัดทำสื่อวัสดุ นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมทางวินัยนักเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนขาดวินัยทั้งด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวม
2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอย ได้แก่
 - 2.1) การประชุมเชิงปฏิบัติการ 2.2) การดำเนินการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน 2.3) การนิเทศภายใน
3. ผลการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอย
 - 3.1 การประชุมเชิงปฏิบัติการ พบว่า กลุ่มผู้ร่วมวิจัยมีความพึงพอใจต่อการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.28$)

คำสำคัญ : การพัฒนาศักยภาพครู, การเสริมสร้างวินัยนักเรียน

* ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** ข้าราชการบำนาญ

3.2 ผลการพัฒนาเกี่ยวกับความพึงพอใจในพฤติกรรมวินัยของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนาจ (สำหรับผู้ปกครอง) โดยรวมพบว่า ในวงรอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.59$) ในวงรอบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.15$) โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 64.73 สำหรับผู้ร่วมวิจัย โดยรวมพบว่า ในวงรอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.69$) ในวงรอบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.17$) โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 64.07

3.3 ผลการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน พบว่า ความรู้ ความเข้าใจของครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนาจ ในวงรอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.56$) ในวงรอบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.23$) โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละความก้าวหน้า เท่ากับ 68.44

3.4 การนิเทศภายในการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนาจ โดยรวมพบว่าในวงรอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=1.94$) ในวงรอบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.28$) โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละความก้าวหน้า เท่ากับ 76.47

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) study the condition and problems of teachers in student discipline; 2) find ways to develop teachers' potential for student discipline; and 3) follow up on their development. Potential teachers in enhancing student discipline. The target group consisted of 19 co-researchers, 123 informants, and three supervisors. This participatory action research employed the two spirals of four stages: planning, action, observation, and reflection. The research instruments comprised interview forms, observation forms, assessment forms. The qualitative data were analyzed through percentage, mean, standard deviation, percentage progress. In case of quantitative data, percentage, mean and standard deviation were applied. Content analysis was employed to analyze qualitative data.

The findings were as follows:

1. The conditions and problems concerning the implementation of student discipline enhancement in Anubansanasitamnuay School revealed that:

1.1. The operating conditions on student discipline enhancement in terms of self and social responsibility were found that the learning management on student discipline enhancement was not yet systematic and continuous. Consequently, most students lacked self-discipline, self and social responsibility and public-mindedness. The students also demonstrated disrespectful behaviors toward teachers. In addition, teachers did not pay enough attention to students' discipline in terms of self and social responsibility.

1.2 The problems of operating the student discipline enhancement in terms of self and social responsibility indicated that the teachers and school staff faced a lack of knowledge and understanding on disciplinary operation. In addition, the teachers had limited skills in producing media and innovative for disciplinary enhancement activities. Consequently, the students' lack of self and social responsibility was found.

2. The proposed guidelines for developing teachers' potentiality concerning student discipline enhancement involved: 2.1) a training workshop, 2.2) the implementation of teacher potentiality development on student discipline enhancement, and 2.3) an internal supervision.

3. The effects after the intervention were:

3.1 After the training workshop, the co-researchers reported their satisfaction toward the training Workshop as a whole at a high level ($\bar{x}=4.28$).

3.2 The effects after the intervention based on parents' satisfaction as a whole in the first spiral were at a moderate level ($\bar{x}=2.59$), whereas in the second spiral level of satisfaction was at a high level ($\bar{x}=4.15$) with the average progress rate of 64.73. The mean scores of the co-researchers' satisfaction as a whole in the first spiral was at a moderate level ($\bar{x}=2.69$), whereas in the second spiral found a high level ($\bar{x}=4.17$) of satisfaction with the average progress rate of 64.07.

3.3 The effects after the teachers' potentiality development on student discipline enhancement found that in terms of the teachers' knowledge and understanding in the first spiral, the mean scores were rated at a moderate level ($\bar{x}=2.56$). In the second spiral, the mean scores were at a high level ($\bar{x}=4.23$) with the average progress rate of 68.44.

3.4 The internal supervision resulted that as a whole in the first spiral, the mean scores were rated at a low level ($\bar{x}=1.94$). In the second spiral, the value level was at a high level ($\bar{x}=4.28$) with the percentage progress of 76.47.

Keywords : Teacher Competence Development, Student Discipline Enhancement.

กุ่มิหลัง

ปัญหานักเรียนขาดความมีระเบียบวินัย เป็นปัญหาที่นับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเด็กระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ซึ่งอาจเกิดอารมณ์รุนแรง และมีปัญหาในการปรับตัว เนื่องจากการพัฒนาทางร่างกาย และสื่อต่างๆ ที่เข้ามาสู่นักเรียน ทำให้นักเรียนปฏิบัติตามแบบอย่างที่ได้พบเห็นจากสื่อเทคโนโลยี ซึ่งทำให้เยาวชนขาดความมีวินัย ดังนั้น ยุทธศาสตร์ของการปฏิรูปการเรียนรู้จึงมุ่งเน้นให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดการเรียนรู้ คุณธรรม ใช้เครือข่ายการศึกษา ร่วมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เสริมสร้างวินัยและสนับสนุนให้นักเรียนประกอบความดี ซึ่งตรงกับแนวทางปฏิบัติงานตามรอยพระยุคลบาทที่ทรงพระราชทานไว้ว่า “จะต้องฝึก ต้องสร้างวินัยในตนเองสำหรับควบคุมระดับประคองให้สามารถปฏิบัติความดีได้อย่างเหนียวแน่นตลอดต่อเนื่อง ไม่ให้ขาดตอน และต้องมีวินัยเคร่งครัด มีความขยันพากเพียร มีความกล้าหาญอดทน และมีสติยั้งคิดอย่างสูง”

ดังนั้นพฤติกรรมด้านวินัย หรือระเบียบวินัยจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาการของผู้เรียน ซึ่งได้แก่พฤติกรรมที่มีผลกระทบต่อผู้เรียนในระยะยาว ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขเสียแต่เริ่มแรก โอกาสที่จะประสบปัญหาชีวิตเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในอนาคตนั้นสูงมาก เช่น ปัญหาการเรียนล้มเหลว ปัญหาความก้าวร้าว ปัญหาการซึมเศร้า และปัญหาเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ทั้งนี้ ครู อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องตระหนักในภาระหน้าที่ ในการอบรมสั่งสอนนักเรียน โดยจะต้องศึกษาหารูปแบบและวิธีการในการปลูกจิตสำนึกให้แก่เด็กในด้านความมีวินัย เพราะหากนักเรียนขาดความมีวินัยจะทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียน การปฏิบัติตนในสังคม และการดำรงชีวิตในสังคม หากไม่ได้รับการแก้ไขก็จะเป็นภาระของสังคมไปในที่สุด

ด้วยสาเหตุดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนในโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอยะรัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ได้มองเห็นประเด็นปัญหา และเกิดความสนใจที่จะแก้ไขปัญหานี้ จึงได้ปรึกษากับ

คณะครูที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานการพัฒนาบุคลากรโรงเรียน โดยการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยของนักเรียน

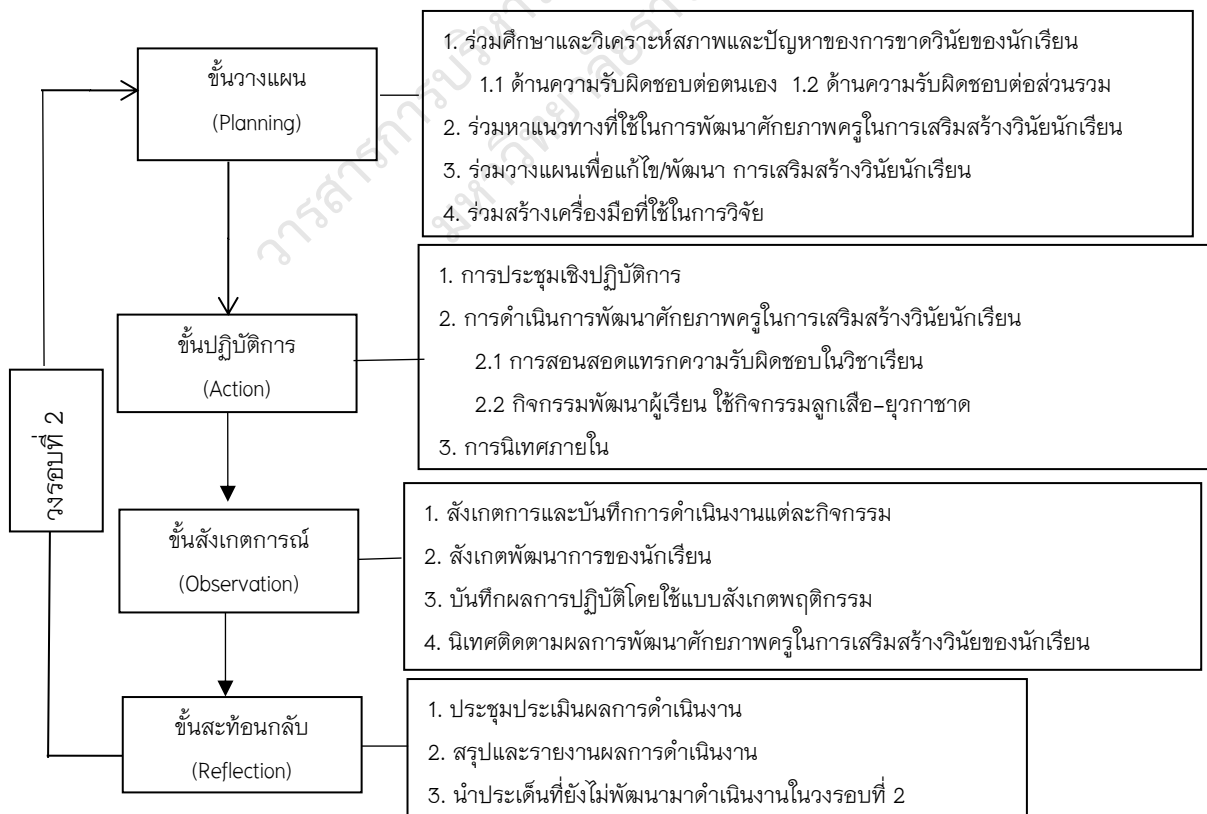
คำถามการวิจัย

1. สภาพและปัญหาในการดำเนินงานทางด้านวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภวย สำนักรงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬเป็นอย่างไร
2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภวย สำนักรงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬเป็นอย่างไร
3. ผลการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภวยเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานทางด้านวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภวย สำนักรงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภวย สำนักรงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
3. เพื่อติดตามผลในการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างการมีวินัยนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภวย สำนักรงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร การพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนาจสังัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ครั้งนี้มีกลุ่มผู้ร่วมวิจัย จำนวน 19 คน ประกอบด้วย 1) ผู้วิจัย จำนวน 1 คน 2) ครูที่ประจำชั้นนักเรียนชั้น ป. 1-ป.6 จำนวน 18 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 123 คน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน 2) คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 9 คน 3) ตัวแทนคณะกรรมการนักเรียน จำนวน 5 คน 4) นักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการขาดวินัย จำนวน 54 คน และ 5) ผู้ปกครองของนักเรียน จากข้อ (3) ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 10-15 จากประชากรหลักพัน (วารุ เฟิงส์วิสต์, 2551, หน้า 187-188)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ประเภท ดังนี้ 1) แบบสัมภาษณ์ 2) แบบสอบถาม และ 3) แบบสังเกต

วิธีรวบรวมข้อมูล

1. วิธีรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1.1) ศึกษาสภาพและปัญหาของครูในการดำเนินงานทางด้านวินัยนักเรียน 1.2) กำหนดประเด็นปัญหาที่ต้องการส่งเสริมพัฒนา 1.3) ประชุมเชิงปฏิบัติการ 1.4) ประชุมวางแผนปฏิบัติการในการส่งเสริมวินัยของนักเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย 1.1) ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 1.2) ค่าร้อยละ 1.3) ค่าเฉลี่ย 1.4) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.5) ค่าร้อยละความก้าวหน้า

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพและปัญหาการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

1.1 สภาพการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวมของนักเรียน พบว่า การจัดการเรียนรู้ในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนาจสังัดยังไม่เป็นระบบ และต่อเนื่อง นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีวินัย ไม่เชื่อฟังครู นักเรียนขาดความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม ขาดจิตสาธารณะ และไม่เน้นเรื่องวินัยนักเรียนทั้งด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวมของนักเรียนเท่าที่ควร

1.2 ปัญหาการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวมของนักเรียน พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานทางวินัย บุคลากรไม่มีความรู้ ครูไม่มีทักษะในการจัดทำสื่อวัสดุ นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมทางวินัยนักเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนขาดวินัยทั้งด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวม

2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน พบว่า แนวทางในการพัฒนา คือ 1) การจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการให้ผู้ปกครอง พบว่า ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ ความเข้าใจในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนมากขึ้น และเป็นการสร้างความตระหนักให้กับบุคลากรทุกฝ่ายที่จะดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในการที่จะนำ

ความรู้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการมาจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนต่อไป ส่งผลให้ผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเกิดความรู้ความเข้าใจ มีความตระหนักและเกิดทักษะสามารถปฏิบัติงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและความรับผิดชอบต่อส่วนรวมได้เป็นอย่างดี

2) การดำเนินการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอยะรัง จังหวัดอำนาจเจริญ เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด ประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้ (1) การสอนสอดแทรกความรับผิดชอบในวิชาเรียน (2) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ใช้กิจกรรมลูกเสือ-ยุวกาชาด (3) การนิเทศซึ่งเป็นการนิเทศกลุ่มผู้ร่วมวิจัย โดยมีกลุ่มผู้นิเทศคือ นายสุปรณิษ อุดมเพ็ญ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอยะรัง นางฉวีวรรณ พรหมมุก หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอยะรัง และดร.สุริยา ภูยี่หวา ประธานกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอยะรังเป็นผู้นิเทศ โดยมีรายการนิเทศดังนี้ (1) นิเทศการกำหนดแผนดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน (2) นิเทศดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โดยใช้กรอบแนวคิดที่พัฒนา คือ ความมีวินัยของนักเรียน 2 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง และด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

3. ผลการพัฒนาคุณภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

3.1 การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาคุณภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอยะรัง จากข้อมูลการสัมภาษณ์และบันทึกการสังเกต ทำให้ผู้ร่วมวิจัย เกิดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการดำเนินงานต่างๆ สามารถกำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรมการดำเนินงานตามแผนงานมีหลักการแนวทางและวิธีการที่ชัดเจนและนำข้อมูลที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการนี้มาประชุมปรึกษาหารือ วิเคราะห์ วิจัยร่วมกันสรุปรายงานต่อที่ประชุมเพื่อวางแผนพัฒนาและมีความพึงพอใจต่อการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาคุณภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอยะรัง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.28$)

3.2 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับพฤติกรรมวินัยของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอยะรัง (สำหรับผู้ปกครอง) โดยรวมพบว่า ในวงรอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.59$) ในวงรอบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.15$) โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 64.73

3.3 การเปรียบเทียบเกี่ยวกับพฤติกรรมวินัยของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอยะรัง (สำหรับผู้ร่วมวิจัย) โดยรวมพบว่า ในวงรอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.69$) ในวงรอบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.17$) โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 64.07

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพและปัญหาการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

1.1 สภาพการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวมของนักเรียน พบว่า การจัดการเรียนรู้ในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอยะรัง ยังไม่เป็นระบบและต่อเนื่อง นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีวินัย ไม่เชื่อฟังครู นักเรียนขาดความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม ขาดจิตสาธารณะ และไม่เน้นเรื่องวินัยนักเรียนทั้งด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวมของนักเรียนเท่าที่ควรที่เป็นเช่นนี้สืบเนื่องมาจากครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในการเสริมสร้างระเบียบวินัยของนักเรียนจึงส่งผลให้สภาพการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนยังไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงศักดิ์ สารรัตน์ (2553, หน้า 95-96) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองชนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 พบว่าสภาพนักเรียนอยู่บ้านไม่ค่อยเชื่อฟังผู้ปกครองไม่ช่วยทำงานบ้าน

ไม่รักษาความสะอาด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ พัชรินทร์ จันท์ตาประเสริฐ (2553, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาการ พัฒนาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียนด้านความสะอาดและการแต่งกาย โรงเรียน ที โอ เอ วิทยา (เทศบาล 1 วัดคำสายทอง) สังกัดเทศบาลมุกดาหาร พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมไม่ร่วมมือกันรักษาความสะอาดของ อาคารสถานที่ นักเรียนที่เป็นเวรไม่ช่วยกันทำความสะอาดห้องเรียน บางคนไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย เกิดปัญหาทำให้ห้องเรียนสกปรกไม่น้อย นักเรียนที่รับผิดชอบในการรักษาความสะอาดบริเวณเขตที่รับผิดชอบ ละเลยต่อหน้าที่ ส่วนการรักษาความสะอาดของร่างกายยังไม่เป็นที่น่าพอใจ สภาพด้านการแต่งกายนักเรียนมี พฤติกรรมการแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน

1.2 ปัญหาการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวมของ นักเรียน พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานทางวินัย บุคลากรไม่มีความรู้ ครูไม่มีทักษะในการจัดทำ สื่อวัสดุ นวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมทางวินัยนักเรียน จึงส่งผลให้นักเรียนขาดวินัยทั้งด้านความรับผิดชอบต่อ ตนเองและต่อส่วนรวม ที่เป็นเช่นนี้สืบเนื่องมาจากครูที่รับผิดชอบในการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนของ โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอยังขาดความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงาน จึงทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปริณทร ไหมคำมิ (2556, หน้า 162-163) ได้ทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อ เสริมสร้างควมมีวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบต่อของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองหอยป่าหวาย สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร พบว่าสภาพเป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการ ศึกษาทำให้ครูมีชั่วโมงการสอน เยอะและต้องรับผิดชอบในการทำกิจกรรมต่างๆ ทำให้ขาดการใส่ใจที่จะพัฒนาในด้านการเสริมสร้างวินัยนักเรียน จนลืมนุ่งเน้นการสร้างคุณลักษณะที่ดีให้กับนักเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สุริยา ภาภักดี (2557, หน้า 189) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาศักยภาพครูในการดำเนินงานการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอากาศอำนวยศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า บุคลากรในโรงเรียนยัง ขาดความรู้ ความเข้าใจในแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้คณะครูไม่มีความรู้ ความเข้าใจ และขาดความตระหนักถึงความสำคัญจำเป็นเกี่ยวกับการสร้างคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของนักเรียน

2. แนวทางการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

2.1 การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ ความเข้าใจในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนมากขึ้น และเป็นการสร้างควมตระหนักให้กับบุคลากรทุกฝ่ายที่จะดำเนินการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในการที่จะนำความรู้จากการ ประชุมเชิงปฏิบัติการมาจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนต่อไปส่งผลให้การจัดการ ศึกษาใน โรงเรียนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนาพร พลลาภ (2551, หน้า 104) ได้ทำการ พัฒนาการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร โดยใช้กลยุทธ์ในการพัฒนาการประชุมปฏิบัติการ พบว่าครูกลุ่มเป้าหมาย มีความรู้ความเข้าใจในระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โดยเฉพาะความเข้าใจในเรื่องเทคนิคการให้คำปรึกษาได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวีญนกร ปกป้อง (2555, หน้า 155) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน โรงเรียนบ้านโนนสะอาดนาเหมือด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า ในการ จัดการอบรมเพื่อการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนนั้นทำให้ครูเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนมีการกำหนดวัตถุประสงค์และแนวปฏิบัติที่ชัดเจน การจัดกิจกรรมแนะแนวในโรงเรียนมีการรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับนักเรียนเพื่อวางแผนแนะแนว การจัดกิจกรรมนักเรียน มีการจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ผู้บำเพ็ญประโยชน์ และการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์มีการจัดกิจกรรมตามแนวการจัดกิจกรรม และสอดคล้องกับงานวิจัย ของยุวระธิดา ไตรธรรม (2558, หน้า 148-149) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างควมมีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียน

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านห้วยหินลาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า จากการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมช่วยให้ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึง การพัฒนาการเสริมสร้างวินัยนักเรียนเพิ่มมากขึ้น

2.2 การดำเนินการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้ 1) การสอนสอดแทรกความรับผิดชอบในวิชาเรียน 2) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ใช้กิจกรรมลูกเสือ-ยุวกาชาด ซึ่งสอดคล้องกับสารนิพนธ์ของ เกียรติณรงค์ วันคำ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยนักเรียนโดยวิถีทาง ลูกเสือ และยุวกาชาดของโรงเรียนฟ่องพลอยอนุสรณ์ พบว่า การนำกิจกรรมลูกเสือ ยุวกาชาดในการการพัฒนา เรียบวินัยนักเรียน เช่น การจัดระเบียบแถว ควรปฏิบัติจริงและต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรินทร์ ใหม่คามิ (2556, หน้า 163-167) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างควมมีวินัย ในตนเองด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองหอยป่าหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามุกดาหาร พบว่าแนวทางในการเสริมสร้างควมมีวินัยของนักเรียนประกอบด้วยกิจกรรมการสอน สอดแทรกการมีวินัยในรายวิชาทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

2.3 การนิเทศติดตามเพื่อจะได้ทราบผลของการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยมีการนิเทศกลุ่มผู้ร่วมวิจัย โดยมีกลุ่มผู้นิเทศคือ นายสุปรณิษ อุดมเพ็ญ ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ นางฉวีวรรณ พรหมมุก หัวหน้าฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียน อนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ และดร.สุรียา ภูยี่หวา ประธานกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์ อำเภอสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยมีการนิเทศดังนี้ (1) นิเทศการกำหนดแผนดำเนินการพัฒนาศักยภาพครูในการ เสริมสร้างวินัยนักเรียน (2) นิเทศดำเนินการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน โดยใช้กรอบแนวคิด ที่พัฒนา คือ ความมีวินัยของนักเรียน 2 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงศักดิ์ สารรัตน์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาระบบการเสริมสร้าง เรียบวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านหนองชนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 ซึ่งผลการหา แนวทางการพัฒนาระบบการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองชนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 4 กิจกรรม ได้แก่ (1) การประชุมชี้แจงเพื่อสร้างความตระหนัก ความเข้าใจ ในแนวทางการดำเนินการวิจัยและเสนอสภาพปัจจุบันปัญหาข้อเสนอนะแนวทางแก้ไข การศึกษาดูงานโรงเรียน ต้นแบบ (2) ศึกษาเอกสารและประชุมระดมสมองเพื่อสร้างองค์ความรู้ (3) ดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมตามกิจกรรม และโครงการที่กำหนดไว้ตามแผน ซึ่งได้แก่ กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมคัดเลือนักเรียนดีเด่น การอบรมธรรมะ การเข้า ค่าคุณธรรม กิจกรรมเยี่ยมบ้านและกิจกรรมการพัฒนาพื้นที่บริการ (4) นิเทศติดตามและเก็บรวบรวมข้อมูล และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวะธิดา ไตรธรรม (2558, หน้า 144) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างควมมีวินัยด้าน การแต่งกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านห้วยหินลาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 3 พบว่า แนวทางในการเสริมสร้างควมมีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียน มี 3 แนวทาง ประกอบด้วย 1) การประชุมแบบมีส่วนร่วม 2) กิจกรรมเสริมสร้างควมมีวินัยของนักเรียน และ 3) การนิเทศ

3. ผลการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน

3.1 การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียน อนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จากข้อมูลการสัมภาษณ์และบันทึกการสังเกต ทำให้ผู้ร่วมวิจัย เกิดความรู้ความเข้าใจใน กระบวนการดำเนินงานต่างๆ สามารถกำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรมการดำเนินงานตามแผนงานมีหลักการแนวทาง และวิธีการที่ชัดเจนและนำข้อมูลที่ได้จากการประชุมเชิงปฏิบัติการนี้มาประชุมปรึกษาหารือ วิเคราะห์ วิจัยร่วมกัน

สรุปรายงานต่อที่ประชุมเพื่อวางแผนพัฒนาและมีความพึงพอใจต่อการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.28$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวะธิดา ไตรธรรม (2558, หน้า 144-145) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านห้วยหินลาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 3 พบว่า แนวทางในการเสริมสร้างความมีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียน คือ การประชุมแบบมีส่วนร่วม ส่งผลให้บุคลากรในโรงเรียนเกิดความตระหนัก ความรู้และความเข้าใจในการเสริมสร้างความมีวินัยของนักเรียน ทำให้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนดีขึ้นมาก

3.2 การดำเนินการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน พบว่า ความรู้ ความเข้าใจของครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอย ในวงรอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.56$) ในวงรอบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.23$) โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละความก้าวหน้า เท่ากับ 68.44 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงศักดิ์ สารรัตน์ (2553, หน้า 96) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนหนองชนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการพัฒนากระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียน มีพฤติกรรมด้านการรักษาระเบียบวินัยเป็นไปในทางที่ดีขึ้น ส่งผลให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของยุวะธิดา ไตรธรรม (2558, หน้า 144-145) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านห้วยหินลาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 3 พบว่า ส่งผลให้บุคลากรในโรงเรียนเกิดความตระหนัก ความรู้และความเข้าใจในการเสริมสร้างความมีวินัยของนักเรียน ทำให้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนดีขึ้นมาก

3.3 การนิเทศติดตามผลการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนของโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำเภอย โดยรวมพบว่าในวงรอบที่ 1 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=1.94$) ในวงรอบที่ 2 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.28$) โดยมีค่าเฉลี่ยร้อยละความก้าวหน้า เท่ากับ 76.47 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงศักดิ์ สารรัตน์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนากระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองชนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 ซึ่งผลการหาแนวทางการพัฒนากระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองชนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 4 กิจกรรม ได้แก่ 1) การประชุมชี้แจงเพื่อสร้างความตระหนัก ความเข้าใจในแนวทางการดำเนินการวิจัยและเสนอสภาพปัจจุบันปัญหา ข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข การศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ 2) ศึกษาเอกสารและประชุมระดมสมองเพื่อสร้างองค์ความรู้ 3) ดำเนินการพัฒนาและส่งเสริมตามกิจกรรมและโครงการที่กำหนดไว้ตามแผน ซึ่งได้แก่ กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมคัดเลือกนักเรียนดีเด่น การอบรมธรรมะ การเข้าค่ายคุณธรรม กิจกรรมเยี่ยมบ้านและกิจกรรมการพัฒนาพื้นที่บริการ และ 4) นิเทศติดตามผลและเก็บรวบรวมข้อมูล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุวะธิดา ไตรธรรม (2558, หน้า 144) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างความมีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านห้วยหินลาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 3 พบว่า แนวทางในการเสริมสร้างความมีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียน มี 3 แนวทางประกอบด้วย 1) การประชุมแบบมีส่วนร่วม 2) กิจกรรมเสริมสร้างความมีวินัยของนักเรียน และ 3) การนิเทศ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ฝ่ายบริหารควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยของนักเรียน ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานการประสานงานระหว่างครูที่ปรึกษา กรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียนและควรมีการนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

1.2 ครูควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีความตระหนักต่อการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนในด้านความมีวินัยอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ และยั่งยืนตลอดไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 ควรให้ครูที่ปรึกษาทำการวิจัยการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนในระดับห้องเรียน

2.2 ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาบุคลากรในการดำเนินงานพัฒนาศักยภาพครูในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนทุกปีการศึกษาเพื่อความต่อเนื่องและยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติคุณรงค์ วันคำ. (2554). การประเมินผลโครงการพัฒนาระเบียบวินัยโดยวิธีทางลูกเสือและยุวกาชาดของโรงเรียนผ่องพลอยอนุสรณ์. สารนิพนธ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ขวัญนคร ปกป้อง. (2555). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาศักยภาพครูในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนบ้านโนนสะอาดนาเหมิอด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทรงศักดิ์ สารรัตน์. (2553). การพัฒนากระบวนการเสริมสร้างระเบียบวินัยนักเรียน โรงเรียนหนองชนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปรินทร์ ใหม่คามิ. (2556). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างความมีวินัยในตนเอง ด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองหอยป่าหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ยุวธิดา ไตรธรรม. (2558). การเสริมสร้างความมีวินัยด้านการแต่งกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านห้วยหินลาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รัตนพร พลลาภ. (2551). การพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมุกดาหาร อำเภอเมืองมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร. การศึกษาค้นคว้าอิสระ : กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนวย. (2558). สารสนเทศโรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนวย. บึงกาฬ : โรงเรียนอนุบาลสาสนสิทธิ์อำนวย.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์. สกลนคร : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.